Nr. 132, aprill 2019

EESTI METODISTI KIRIKU AJAKIRI

KODUTEEL

Koguduste tugevdamise aasta

Peaaegu kristlane

ÜMK erakorraline konverents

Noortetöö Eesti Metodisti Kirikus

Indeks 78228 ISSN 1406-2291
Nr. 1 (132) aprill 2019
Hind 5 eurot

SELLES NUMBRIS

Esikaanel:
ÜMK erakorralise peakonverentsi avapalvus
Foto: UMC News Service

Väljaandja: EMK, Narva mnt 51, 10152 Tallinn
Tel: 6688 497; e-post: koduteel@metodistikirik.ee
www.metodistikirik.ee/koduteel
Keeletoimetaja: Inna Välja
Toimetuse kolleegium: Robert Tšerenkov, Andres Kapp, Anneli Klausson, Rein Laaneser, Tarmo Lilleoja, Toomas Pajusoo, Anne Saluraid, Inna Välja
Küljendus: Kersti Tormis

Kauaaegne ajakirja küljendaja ja toimetaja Taimi Pärna.

Tänusõnad

Mitte ükski kiriku tööharu ei toimi iseenesest, lihtsalt ainult Jumala armust või imeväel. Jumal teeb oma tööd siin maa peal ikka läbi inimeste, ning on suur eesõigus olla Jumala kaastööliseks, olla Tema hääleks ja Tema käteks siin maailmas. Jumala arm ja vägi saab ilmsiks läbi tavaliste inimeste, kes on valmis teenima oma ligimest ja kirikut. Selles protsessis kogeb inimene ise õnnistust ja rõõmu ning sellest õnnistusest saavad osa ka paljud teised.

Selles numbris tahame tänada ühte erilist inimest, kelle tegevuse kaudu on paljude aastate vältel kogenud õnnistust kõik ajakirja Koduteel lugejad. Taimi Pärna on pikka aega olnud ajakirja küljendaja ning pärast armastatud toimetaja Kärt Jänes-Kappi lahkumist igavikukoju võttis lisaks enda kanda ka toimetaja rolli. Taimi on teinud seda tööd suure pühendumisega ja alati rõõmsameelse vaimsusega. Paraku on see nüüd üle pika aja esimene ajakirja number, mis ilmub ilma Taimi osaluseta, kuna muud kohustused ei võimalda tal enam toimetaja rolli jätkata.

Seepärast tahan superintendendina väljendada kõigi Koduteel lugejate, ajakirja kolleegiumi, EMK kirikuvalitsuse ja terve metodisti kiriku nimel suurt tänu Taimi Pärnale pühendatud töö ja suure panuse eest ajakirja väljaandmisel ning soovin Jumala õnnistust kõigis uutes töödes ja tegemistes!

ROBERT TŠERENKOV
superintendent

HOIA SILM PEAL!

Eesti Metodisti Kiriku ajakiri KODUTEEL
Facebookis aadressil
http://www.facebook.com/emk.koduteel
Veebikodus aadressil
http://www.metodistikirik.ee/koduteel
Issuu keskkonnas nelja värvilise pdf-ina aadressil
http://issuu.com/koduteel

Koguduste tugevdamise aasta

Kui keegi küsiks mu käest, millisena ma tahaksin näha metodisti kirikut tulevikus, siis ma vastaksin, et tahaks näha meie kirikut tugevama, suurema ja nooremana. Mu palve Jumala poole on, et iga metodisti kogudus oleks vaimulikult tugev, üksmeelse ja armastava õhkkonnaga, tugeva pastori ja meeskonnaga aktiivne kogudus. Ma palun Jumalat, et metodisti kirik oleks suurenev, see tähendab kasvav kirik – et olemasolevad kogudused jõuaksid evangeeliumi sõnumiga efektiivsemalt kogukonnani ja inimesed tuleks Jumala tundmisele, ning et me rajaksime ka uusi kogudusi Eestimaal. Mu palve ja südame soov on ka see, et kõigis kogudustes oleks aktiivne laste, teismeliste ja noorte töö, mille kaudu oleks tagatud põlvkondade järjepidevus kogudustes ja meie kiriku järelkasv.

Kirikuvalitsus on otsustanud nimetada 2019. aasta „Koguduste tugevdamise aastaks.“ Vastavalt EMK arengukavale on sellel aastal soov pöörata erilist tähelepanu kolmele valdkonnale: hästi toimetulev vaimulikkond, inspireeriv jumalateenistus ja tulemuslikud tööharud.

Hästi toimetulev vaimulikkond

Vaimuliku amet ei ole kerge. Ta peab teenima inimesi, peab olema koguduse juht, tihti täidab ka koguduses administraatori rolli, kes hoolitseb ürituste korraldamise, majandusküsimuste ja koguduse hoone eest. Koguduse liikmed ootavad pastorilt innustavaid jutlusi, nõustaja kompetentsi ja koguduse arengut. Seda kõike on väga palju, eriti veel arvestades, et suur osa meie pastoreid teenib koguduses igapäevase ilmaliku töö kõrvalt. Seepärast on prioriteet number üks meie vaimulike eest hoolitsemine. Käesoleval aastal alustas kirik pastorite mentorluse programmi väljatöötamisega, et toetada vaimulike nende teenimises ja arengus. Samuti soovime tugevdada pastorite omavahelist osadust ja suhtlust läbi piirkondlike kogunemiste. Kirikuvalitsus on loonud ka pastorite toetusfondi, mille eesmärk on võimaldada EMK pastoritele finantstoetuse maksmist kriisiolukordadeks (nt raske haigus või surm perekonnas, ootamatu töö kaotamine perekonnas, pastori kodu või varaga seotud õnnetusjuhtumid), nõustamiseks ja konsultatsiooniks juhul, kui selleks puudub riiklik toetus (psühholoogiline nõustamine, võlanõustamine vms) ja õppetoetus õpinguteks EMK Teoloogilises Seminaris. Kõigil soovijatel on võimalus teha annetus Eesti Metodisti Kiriku arveldusarvele EE641010052004731009 märksõnaga „pastorite toetusfond.“

Inspireeriv jumalateenistus

Jumalateenistus on iga koguduse töö keskne ja kõige nähtavam osa. See, mida inimesed jumalateenistusel kogevad, määrab paljuski ära selle koguduse vaimsuse, arengu ja kasvu. Kui jumalateenistus on innustav, inimesed kogevad Jumalat ja jumalateenistus on vaimulikult ülesehitav, tahavad inimesed ikka tagasi tulla. Seepärast tahame panna rõhku ka jumalateenistuste kvaliteedile. Selleks, et tõsta jutluste kvaliteeti, oleme viimastel pastorite õppepäevadel rääkinud jutlustamisest ja andnud neile võimaluse jutlustada, ning saada ametivendadelt ka tagasisidet. Oleme tõlkimas jumalateenistusi puudutavaid õppematerjale, mis aitaks pastoreid selle ettevalmistamisel; on tulnud ka ettepanek luua muusikatoimkond, kes toetaks koguduste muusikatööd.

Tulemuslikud tööharud

Koguduse töö ei tohiks olla ainult pastori õlul, vaid koguduses peaks olema meeskond, kelle liikmed vastutaksid erinevate tööharude eest. Seepärast oleme võtnud eesmärgiks, et igas koguduses oleks hästi toimiv juhatus, kes oleks pastorile abiks koguduse juhtimises; suuremates kogudustes võiksid olla ka eraldi meeskonnad, tegelemaks erinevate valdkondadega ja vanuserühmadega. Soovime kirikuvalitsusena olla abiks juhatuste töö tõhustamisel ja meeskondade loomisel. Kirikuvalitsuse liikmed on aktiivselt panustamas nõu ja jõuga kiriku erinevates tööharudes. Toimumas on erinevad koolitused: noortejuhtide koolitus märtsis, lastetöö koolitus aprillis ja väikegrupitöö koolitus septembris.

Koguduste tugevdamisel on kindlasti täita oma roll nii kirikuvalitsusel, superintendendil kui ka igal koguduseliikmel. Panustades üheskoos oma koguduste arengusse ja toetades oma pastoreid, muudame koguduste töö efektiivsemaks. Kuid ei tohi unustada ka palvet ja Püha Vaimu tööd. Kunagi kuulsin sellist mõtet, et ära püüa teha seda, mida ainult Jumal suudab ja ära oota, et Jumal teeks seda, mida sa saad ise teha. Pingutagem üheskoos tugevate koguduste nimel ja samas palvetagem suure innuga, et Jumal valaks välja oma õnnistuse igale kogudusele ja saadaks ärkamist, vaimulikku uuenemist ja õnnistust evangeeliumi kuulutamisel, et paljud inimesed tuleks päästmisele.

ROBERT TŠERENKOV,
superintendent

Peaaegu kristlane

(Pikem versioon ette kantud Tallinna koguduses 10. veebruaril 2019)

Foto: erakogu

Kallid õed ja vennad! Valisin oma tänase jutluse aluseks meie kirikuisa John Wesley jutluse „Peaaegu kristlane", mille ta pidas 1741. aasta suvel Oxfordi ülikoolis. Taolise valiku tegemise põhjus on äärmiselt isiklikku laadi, aidates mulle endale jätkuvalt meelde tuletada Uue Testamendi keskset sõnumit, et patust pääsemise võti on usulisel kogemusel, usul Kristusesse, ega põhine inimlikul pingutusel ja saavutustel.

Apostlite tegude raamatu 26:28 ütleb kuningas Agrippa, olles ära kuulanud vangistatud Pauluse kaitsekõne, järgmise lause: „Pisut veel, ja sa veenad mu koguni kristlaseks!"

Kui palju on olnud neid, keda kristluse leviku algusaegadest peale on veendud „peaaegu kristlaseks". Ja ometi, *ainult nii kaugele minnes ja mitte enam pole meil mingit abi Jumala ees. Peaaegu kristlaseks* olles ei ole meil mingit abi Jumala ees. Seetõttu on lausa eluliselt tähtis teada, mida tähendab olla *peaaegu kristlane* ja mida tähendab olla *täielikult kristlane* ja kust jookseb see piir.

Räägime esmalt *peaaegu kristlasest* ja olgu etteruttavalt öeldud, et ka *peaaegu kristlaseks* olemine eeldab inimeselt päris korralikku pingutamist. Alustuseks tähendab *peaaegu kristlaseks* olemine ausust selles mõttes, nagu ilmalik maailm seda mõistab. See tähendab, et oleme üksteise suhtes õiglased, ei varasta, ei peta, ei kasuta ära oma positsiooni. *Peaaegu kristlaseks* olemine tähendab elamist ja käitumist jumalakartuse *näoga*, teisisõnu – olemist kristlane *väliselt* ja seda 24/7. Seepärast ei tee *peaaegu kristlane* midagi, mis oleks vastuolus Pühakirjaga. Ta ei võta asjata suhu Jumala nime, ta õnnistab teisi, tema „jah" on „jah" ja „ei" on „ei". Ta ei riku hingamispäeva ega lase ka teistel enda hingamispäeva rikkuda, isegi mitte abivajajatel.

Peaaegu kristlane mitte üksnes ei väldi abielurikkumist ja ebapuhtust, vaid ta väldib ka iga sõna või pilku, mis võiks teda sellele teele kallutada. Mõistetavalt hoidub ta alkoholist, lõbutsemisest, meelemürkidest, tülist ja riiust ning proovib elada igati rahus teiste inimestega.

Peaaegu kristlane on valmis vaeva nägema ja isegi kannatama, et teisi aidata. Ta kasutab igal võimalusel armuvahendeid, käib regulaarselt pühakojas, võtab osa armulauast ja kunagi ei tee neid tegevusi kerglaselt. Iga tema samm või eluviis kõneleb ükspäinis seda keelt, et „Jumal, ole mulle patusele armuline".

Ja viimaks see, mis annab kogu eelnevale tähenduse – *peaaegu kristlane* on oma tegemistes siiras. Ta usub seda, mida ta teeb. Tema välised teod saavad alguse sisemise usu põhimõtetest. Sest kui ta poleks siiras kõike seda eespool loetletut tehes, oleks tegu üksnes silmakirjaliku inimesega ja ei enamat. Aga ei, tema **soovib** teenida Jumalat, teha tema tahtmist, olla Jumalale igati meelepärane.

Ja ometi, olles kõike seda, elades väliselt laitmatut jumalakartlikku elu, suudab see inimene saada heal juhul *peaaegu kristlaseks*, aga mitte enamat. Samas *peaaegu kristlaseks* olles ei ole meil mingit abi Jumala ees. Mida on siis vaja, et saada *täielikuks kristlaseks*? Mis on siis see südamehoiak, need teod või mõtted, mis peaaegu kristlasel puudu jäävad?

Vastuse sellele leiame Pühakirjast. Vastuse otsimisel ei saa me kuidagi mööda minna ka John Wesley enda elust ja ühest pöördelisest sündmusest. Elas ju meie kirikuisa John Wesley tema oma sõnade järgi just täpselt sellist elu, nagu eelnevalt juttu oli. Oma tegevuses püüdles ta kõigiti täiuslikkuse poole. Ta jutlustas, teenis teisi, kasutas kõiki armuvahendeid. Tema püüdlused ja teod olid siirad ning kantud heast eesmärgist.

Ja ometi! Ometi kõik muutus John Wesley jaoks tol mälestusväärsel 24. mai õhtul aastal 1738, seega 3 aastat enne jutluse „Peaaegu kristlane" pidamist. See oli sündmus, mida täna tunneme Aldersgate'i kogemuse nime all. Tol

õhtul Londoni kesklinnas, Aldersgate'i tänaval toimunud osadusgrupi kogunemisel, millest võttis osa ka John Wesley, loeti ette Martin Lutheri eessõna „Pauluse kirjale roomlastele". Etteloetud tekst rääkis Jumala imelisest tööst nende inimeste südames, kes olid pannud oma usu ja lootuse Kristuse, ükspäinis Kristuse peale. Seda teksti kuuldes täitus ühtäkki John Wesley süda imelise soojusega. Korraga ta mõistis ja tunnetas, vahest esimest korda nii kindlalt, et ainult Kristuse peale oma lootust pannes saame me vabaks patust. Inimlikud teod siin ei loe.

Ainus pääsetee patust on usk Kristusesse. Sel hetkel sai John Wesley vaimus kinnituse, et Kristus on ära võtnud ja ära võitnud kõikide patud – ka tema patud ning päästnud ta patu ja surma seadusest. John Wesley, kes oli alati uskunud Jumalat oma peaga, tunnetas lõpuks oma Lunastaja ära ka oma südamega.

Just see, oma lootuse panemine üksnes Kristuse, oma Lunastaja peale, ongi see veelahe *täieliku kristlase* ja *peaaegu kristlase* vahel. **Mitte meie imelised teod või eksimatult elatud elu, vaid usu ja lootuse panek üksnes Kristuse peale.** Kelle või mille peale, armas õde ja vend, olen mina või oled sina pannud täna oma lootuse?

Täielikuks kristlaseks olemise nurgakiviks on Jumala armastamine. Jeesus ise ütleb, et suurim käsk on – „Armasta Issandat, oma Jumalat, kogu oma südamega ja kogu oma hingega ja kogu oma mõistusega!" (Mt 22:37). Just selline armastamine haarab täieliku kristlase südame jäädavalt ja täidab tema hinge. Mõelda vaid, milline võib olla see tunne, kui süda, hing ja mõistus on täidetud armastusega Jumala vastu!

Tõepoolest – sel hetkel õhkab meie hing üksnes Jumala järele, oma Päästja järele, oma Issanda järele. Mida muud võiks me veel siis igatseda, kui mitte lähedast ühendust Jumalaga? Sellest hetkest alates ei paelu meid enam see maailm või maised asjad, sest Jumalaga täidetud inimese jaoks on see maailm temale risti löödud ja tema maailmale. Ta on risti löödud lihahimule ja silmahimule ja elukõrkusele. Siis on ta on surnud igasugusele kõrkusele, sest armastus ei hoople. Kes elab armastuses, elab Jumalas ja Jumal elab temas ning ta on enda silmis väiksem kui mitte miski. Mida ta elab, seda ta elab ükspäinis Jumalale.

Täielikuks kristlaseks olemine eeldab meilt veel üht asja, ja nimelt – „Armasta oma ligimest nagu iseennast." (Mt 22:39). Ligimeseks on meie jaoks iga inimene siin maailmas. Mitte ainult meie sõbrad, vaid ka meie vaenlased – ka Jumala vaenlased. Kristus tuli meie ***kõikide*** pärast. Kristus suri meie kõikide pärast. Ja Kristus äratati ka surnuist üles meie kõikide pärast.

See on see armastus, mille Kristus jättis meile ja mille kohta on Paulus kirjutanud imelisi ridu oma kirjas korintlastele (1Kr 13). Armastus on pika meelega. Armastus hellitab. Armastus ei ole kade, vaid ta rõõmustab teistega. Armastus ei otsi omakasu, vaid ta tahab teha teistele head. Ta loodab kõike, ta talub kõike, ta ei hääbu kunagi.

Veel üks asi, mis on küll kätketud eelpool loetletusse, ent mida tasuks siiski eraldi välja tuua. On see ju alus *täielikuks kristlaseks* olemisele, alus kõigele, isegi usule. Johannes kirjutab sellest nii: „Igaüks, kes usub, et **Jeesus on Kristus**, on Jumalast sündinud." (1Jh 5:1). Johannese evangeeliumist loeme: „… kõigile, kes tema vastu võtsid, andis ta meelevalla saada Jumala lasteks, neile, kes usuvad tema nimesse." (Jh 1:12). Veel kord Johannese kirjast: „Ja see ongi võit, mis on võitnud ära maailma – **meie usk.**" (1Jh 5:4). Nagu Jeesus ise ütleb, et kes usub Pojasse, sellel on igavene elu, ning ta ei lähe kohtu alla, vaid on läinud surmast ellu. (Jh 3:36; 5:24).

Tasub aga meeles pidada, et usk, **mis ei too esile meeleparandust ega armastust**, ei ole see tõeline ja elav usk, mille kohta äsjased kirjakohad käisid. Usk, mis ei too kaasa meeleparandust ja armastust, on surnud usk. Sest ka kurjad vaimud usuvad Kristust ja kõike seda, mis Kristusega seotud ning mis kirjas Vanas ja Uues Testamendis. Aga vaatamata usule, jäävad nad oma neetud seisundisse, kuna neil puudub tõeline kristlik usk. Usk peab tooma kaasa meeleparanduse.

Seega tõeline kristlik usk ei eelda üksnes seda, et me usume Pühakirja, vaid ka seda, et meil on kindel usk ja veendumus ja kindlustunne, et inimene päästetakse üksnes Kristuse läbi igavesest hukatusest. Üksnes tänu Kristuse lunastustööle on sinu ja minu patud andeks antud ning meid on lepitatud Jumalaga.

Selle tulemuseks on armastav süda, mis on kuulekas Jumala tahtele. Süda, mis on täidetud ***armastusega*** Jumala ja kõigi inimeste vastu; armastusega, mis on valmis teisi teenima; armastusega, mis kiitleb Jumalast; armastusega, mis teeb Jumalale meelepäraseid tegusid. Selline inimene on *täielikult kristlane*.

Kallis õde ja vend, minu palve on, et me mõtleksime, kelle või mille peale oleme täna oma lootuse pannud? Kelle hulka meie täna kuulume? Tõenäoliselt me kogeme, et me ei suuda iga päev tõusta isegi *peaaegu kristlase* tasemele, enamast rääkimata. Aga Jumal on meile andnud aega, tema käes ei ole midagi võimatut. Nüüd ja praegu ei ole veel hilja kummardada palves Jumala ette, et ta täidaks meie südamed oma armastusega, sellise armastusega, nagu eelpool juttu oli. Et me saaksime südamesse kindla teadmise ja usu, et üksnes Kristusele oma lootust pannes saame vabaks patust ja läheme surmast elusse.

HERKI TOMBERG,
Tallinna kogudus

Tuhkapäev ja paastuaeg

Tuhkapäev on vastlapäeva-järgne kolmapäev, millega algab Suur Paast. See on liikuv püha – 46. päev enne Kristuse ülestõusmise püha, sel aastal 6. märts.

Tuhkapäevaga algav paastuaeg kulmineerub kannatusnädala ja Suure Reedega.

Paastu- ehk kannatusajal elab ristikogudus kaasa Kristuse vabatahtlikule ja mõtestatud kannatusele, mis oli vajalik, et lunastada (vabaks osta) inimkond patuorjusest.

Jeesus ütles oma õpilastele: „Vaata, me läheme üles Jeruusalemma ja seal viiakse lõpule kõik see, mis prohvetid on kirjutanud Inimese Pojast“ (Lk 18:31).

Paastuaja liturgiline värv on violett. Mitmetes kirikutes saavad soovijad tuhkapäeval kahetsuse märgiks oma laubale ristimärgi erilise õli sisse segatud, tuhast valmistatud võidega (see tuhk omakorda saadakse eelmise palmipuudepüha okste põletamisel).

Pühapäevi ei loeta paastupäevadena, 46-päevane ajavahemik sisaldabki 40 paastupäeva ja 6 pühapäeva.

TÕNU KUUSEMAA,
Pärnu Agape kogudus

Foto: Wikipedia

Foto: Tarmo Lilleoja

Tagasivaade ÜMK erakorralisele peakonverentsile

23.–26. veebruarini (St. Louis, Missouri, USA)

Kümneid aastaid on ÜMK peakonverentse varjutanud väitlused, demonstratsioonid ja kirikukorra muutmise katsed võtta kirikukorrast välja punkt, mis ütleb, et homoseksuaalne praktika ei ole vastavuses Pühakirjaga. Aja jooksul on suuremaks muutunud nende protsent, kes ülalmainitut nõuavad. Nii on ÜMK väga selgelt ja sügavalt lõhestunud kahte leeri – homoseksuaalse praktika pooldajate ja vastaste leeri.

2016. aastal Portlandis (Oregon, USA) toimunud peakonverentsil paluti piiskoppidel midagi ette võtta, et kirikut sellisest lõhestatusest välja juhatada. Moodustati töögrupp, kes pidi välja pakkuma lahendused tuleviku jaoks. Ligi kaheaastase töö tulemusena esitati kolm ettepanekut kiriku tuleviku osas. Piiskoppide enamus toetas Ühe Kiriku plaani, lisaks oli veel Ühendatud Konverentside plaan ja Traditsiooniline plaan. Edasise suuna osas kutsutigi kokku ÜMK erakorraline peakonverents St. Louisis 23.–26. veebruaril 2019.

Peakonverentsi delegaatide häälteenamusega 449 poolt ja 374 vastu (55 % poolt) hääletati maha piiskoppide enamuse poolt toetatud Ühe Kiriku plaan. Häältega 438 poolt ja 384 vastu (53 % poolt) toetati Traditsioonilist plaani, vaatamata sellele, et seal oli

mitmeid kohti, mis ei olnud vastavuses kirikukorraga ja mida ei saa rakendada. Siiski säilitati kiriku traditsiooniline piibellik seisukoht nii abielu kui inimese seksuaalsuse käsitluses, püüdega tugevdada piiskoppide, vaimulike ja aastakonverentsi vastutust, hoidmaks otsuseid vastavuses kirikukorraga.

Mis siis nüüd muutub?

Piiskoppidel keelatakse homoseksuaalidest piiskoppide ametisse pühitsemine, homoseksuaalidest tulevaste diakonide ja vanemate tööle läkitamine, ametisse õnnistamine ning ordineerimine isegi juhul, kui ordinatsioonikomisjon või aastakonverentsi vaimulike sessioon on neile heakskiidu andnud;

Piiskop ei tohi esitada ordinatsioonikomisjonile uute liikmete kandidaate nende hulgast, kes ei kinnita, et nad toetavad, täidavad ja säilitavad kirikukorda ja selle nõudmisi;

Karistusmeetmed homoseksuaalsete liitude või homoseksuaalsete abielude õnnistamise puhul ei tohi olla väiksemad, kui a) esimese rikkumise puhul aastane volituste peatamine koos ametipalgast ilmajätmisega; b) teistkordse rikkumise puhul mitte vähem kui aastakonverentsi liikmelisuse peatamine ja ametivolituste või ordinatsioonitunnistuse tagasivõtmisega.

Erakorraline konverents ei lepitanud erinevaid pooli ja kiriku ühtsena hoidmine on aina ebatõenäolisem. Järgmisel aastal toimuv korraline peakonverents võib uut selgust tuua.

Aitäh kõigile, kes palvetasid nii erakorralise peakonverentsi kui ka Eesti delegaatide eest!

Tänulikult
TARMO LILLEOJA, TAAVI HOLLMAN,
Eesti delegaadid

Foto: Tarmo Lilleoja

Tarmo Lilleoja ja Taavi Hollman.

Ühinenud Metodisti Kirik kasvamas

Foto: Veli Loponen

Kuigi Ühinenud Metodisti Kirikus (*UMC*) on suuri väljakutseid, jätkab kirik oma vaikset ülemaailmset kasvamist. Viimase kümne aasta jooksul on kiriku üldine liikmete arv kasvanud umbes 12%. Oma usku tunnistavate Ühinenud Metodisti Kiriku liikmete arv oli 2018. aastal 12 614 618 (*State of the Church* kokkuvõtte põhjal). Kümne aasta jooksul on juurdekasv üle miljoni uue liikme. Arv pärineb aastast 2016, kuna kõigi kirikute näitajad kogutakse kokku alati teatud hilinemisega.

Kuigi näitaja on väga positiivne, sisaldab see ka teatud väljakutseid. Väljakutsed on Euroopa ja eriti Ameerika Ühendriikide koguduste ees. USA metodisti kirikud moodustavad põhiliselt meie kiriku kaalukaima osa, kuid võrreldes ülejäänud maailmaga on liikmeskond vähenenud. Viimase kümne aasta jooksul on Ameerika Ühendriikides liikmete arv vähenenud peaaegu ühe miljoni võrra – kaheksalt miljonilt ligi seitsme miljonini.

Miinuspoolel on ka Ühinenud Metodisti Kiriku Euroopa osa, mis iga kümne aastaga on kaotanud umbes 15 000 liiget. Ühendriikidega võrreldes tundub arv väike, kuid samas pole Euroopa kirik olnudki mitte väga suur. Kümne aasta jooksul on kahanemine üle 20%.

Seevastu märkimisväärne kasv on toimunud Aafrikas ja Aasias. Seal toimunud kasv mitte üksnes ei vasta läänepoolsete riikide kahanemisele, vaid ületab selle. Neist kahest piirkonnast on ülisuurelt kasvanud Aafrika kirik. Kümne viimase aasta jooksul on liikmete arv suurenenud 2,4 miljoni võrra. Aastal 2016 oli Aafrika metodisti kirikus 5 402 338 liiget. Kui kasv jätkub samas tempos, ületavad Aafrika metodistid Ühendriikide metodistide arvu juba vähem kui 10 aastaga, võib-olla ka kiiremini, kui USA kirikute liikmeskonna kahanemine jätkub senises tempos.

See, mis huvitab meid, soomlasi, on loomulikult meie piiskopkonna areng. Meie piirkonnas on kaks piiskoppi – Christian Alsted on Põhjamaade ja Baltikumi piiskop ning Eduard Khegay Euraasia piiskop.

Meie, Põhjamaade ja Baltikumi keskkonverents on kaotanud protsentuaalselt kõige enam liikmeid, s.o 37%. Seda arvu võib osaliselt seletada sellega, et 10-aastase jälgimisaja sisse jääb Rootsi metodisti kiriku aastakonverentsi lahkumine ja liitumine uue, Rootsi Oikumeenilise Kirikuga. Igal juhul on meie keskkonverentsi piirkonnas liikmete arv langenud 15 000 liikmelt vähem kui 10 000 liikmeni.

Foto: UMC News Service

Ühinenud Metodisti Kiriku Pan-Africa konverentsi delegaadid.

Soome metodisti kirik on olnud selles protsessis erandiks, kuna selle liikmete arv on viimase 15 aasta jooksul pidevalt kasvanud. 670 liikmega kirikust 2000. aastate alguses on saanud 800 liikmega kirik. Seega on Soome metodisti kiriku liikmeid umbes 10% kogu meie keskkonverentsi piirkonna liikmetest.

Kuna kasv kirikus on aastate jooksu siirdunud üha rohkem Ühendriikidest väljapoole, on samas kasvanud vajadus muuta kiriku seisukohad globaalsemaks. Ajalooliselt on Ühinenud Metodisti Kiriku kord olnud väga ameerikakeskne. Suur osa meie kiriku kõrgeima otsustava organi, peakonverentsi, päevakavast on puudutanud põhiliselt metodisti kirikut USAs.

Survele on õnneks reageeritud ja juba mitmeid aastaid on tehtud ettevalmistusi uue kirikukorra osas, mis oleks nimelt võimalikult rahvusvaheline. Selle ettevalmistustöö tulemusi tahetakse käsitleda ka 2020. aasta peakonverentsil.

Küsimus puudutab ka teisi tasandeid. Juba nüüd on otsustatud, et edaspidi viiakse peakonverents läbi väljaspool Ameerika Ühendriike. Lisaks sellele on 2020. aasta peakonverentsi kavas algatus, mis viiks ainult USA metodisti kirikut puudutavad küsimused arutamiseks nende omal konverentsile.

Ühinenud Metodisti Kiriku ülemaailmne areng järgib seega üldisi trende. Suurem osa kristlikest kogukondadest, eriti vanematest, väheneb lääneriikides ja kasvab samal ajal võimsalt Aafrikas, Aasias ja Lõuna-Ameerikas. Metodisti kirikul on siiski võimalus muuta oma suunda.

VELI LOPONEN,
Soome metodisti kirik
Tõlkinud: Heidi Pajusoo
Redigeerinud: Andres Kapp, Tarmo Lilleoja

Alliansspalvenädal

13.-20. jaanuarini toimus Eesti Evangeelse Allians palvenädal, sel korral oli peateemaks „Ühtsus mitmekesisuses". Rõõm on tõdeda, et palveteenistused laienevad üha enamatesse Eesti linnadesse ja asulatesse – sel aastal toimusid need Tallinnas, Jõhvi piirkonnas, Tartus, Haapsalus, Kuressaares, Võrus, Antslas ja Hiiumaal.

(EEA kodulehelt)

Foto: Urmas Roos

Eesti Kirikute Nõukogu 30. aastapäeval Rootsi-Mihkli kirikus.

USA Kongressi uue, 116. koosseisu usuline taust

3. jaanuari 2019. aasta seisuga on uuenenud USA 116. Kongressi koosseis veidi religioossem kui eelmine. Seevastu Kongressi kristlastest liikmete osakaal on 3 protsendi võrra vähenenud. 115. Kongressi liikmetest nimetasid 91% end kristlasteks, 116. kooseisus oli see protsent langenud 88%-le. Uues Kongressi koosseisus on aga judaiste nelja liikme võrra enam, moslemitele lisandus samuti üks liige, nagu ka unitaarlastele. Kaheksa liikme võrra suurenes „uskmatute fraktsioon”, kes ei avalda oma usulist kuuluvust või selle puudumist.

Kuigi kristlaste arv kongressis on langenud, on kristlased tervikuna – ja eriti protestandid ning katoliiklased – ikkagi veel USA Kongressis ülisuureks enamuseks.

Protestantide leeris on mõned konfessioonid uues koosseisus üleesindatud nagu näiteks metodistid, anglikaanid/episkopaalid, presbüterlased ja luterlased, pidades silmas nende uskkondade protsentuaalset suurust USA rahvastikus. Seevastu on nelipühilastel oma kahe saadikuga tuntav alaesindatus (vaid 0,4%) Kongressis, sest nelipühilased moodustavad ca 5% USA rahvastikust.

Kõige suurem alaesindatus USA rahvastiku ja Kongressi võrdluses on aga nendel, kes ei ole end sidunud mõne religiooniga. USAs nimetab tervelt 23% elanikkonnast end kas ateistideks, agnostikuteks või „mittereligioosseteks”. Kongressis nimetab vaid üks saadik ennast otseselt ateistiks; mittereligioosseid on nüüdses koosseisus kokku 18 saadikut (3,4% (+8)) 534 liikmest.

USA Kongressi 116. koosseis.

(Sulgudes on parteiline kuuluvus vabariiklased / demokraadid.)

- 293 protestanti (176 / 117)
- 163 katoliiklast (64 / 99)
- 5 ortodoksi (5 / 0)
- 34 juudiusulist (2 / 32)
- 10 mormooni (9 / 1)
- 3 moslemit (3 / 0)
- 3 hinduisti (0 / 3)
- 2 unitaarlast (0 / 2)
- 1 ateist (0 / 1)
- 18 mittereligioosset (0 / 18)

Suurematest protestantlikest konfessioonidest on USA Kongressis arvukamalt esindatud:

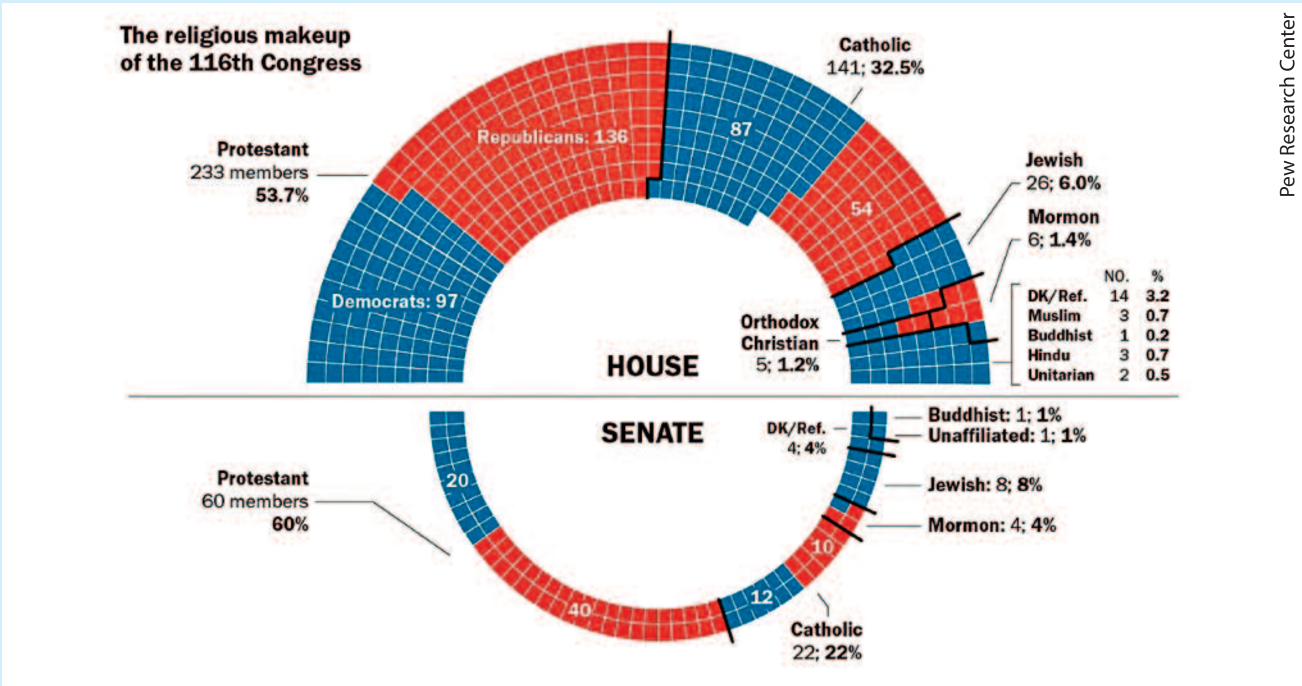
(sulgudes lisatud parteiline kuuluvus vabariiklased / demokraadid)

- Baptistid 72 (61 / 11)
- Metodistid 42 (32 / 10)
- Anglikaanid/episkopaalid 26 (22 / 4)
- Presbüterlased 26 (13 / 13)
- Luterlased 26 (19 / 7)
- Kongregatsionalistid 4 (2 / 2)
- Nelipühilased 2 (2 / 0)
- Adventistid 2 (2 / 0)

Ligi pooled esimest korda valituks osutunud uustulnukatest on protestandid (49%) ja kolmandiku moodustavad katoliiklased (30%). Lisaks on kaks uustulnukat mormoonid ja üks ortodoksi kristlane.

Uustulnukate hulgas on ka seitse juudiusulist ja kaheksa saadikut, kes ei soovi oma usutunnistust nimetada, samuti kaks moslemit.

Koostanud: ANDRES KAPP,
Tallinna kogudus
http://www.pewforum.org/2019/01/03/faith-on-the-hill-116/ põhjal.

Viitka piibliõppe päev

Me lootus on Jumalas... – kolmas Lõuna-Eesti koguduste piibliõppe päev

Kolmas piibliõppe päev, mis toimus 19. jaanuaril Viitka Valguse Koguduses, tõi kohale 23 inimest neljast kogudusest: Võru, Räpina, Viitka ja Tallinna.

Kolmandal piibliõppe päeval saime olla Jumala sõna valguses 5 tundi. Õppepäeva teema oli väga inspireeriv ja kaasahaarav, saime tunda Jumala vägevat ligiolu. Sest teemaks oli Vana Testamendi kogudusetelk – ligipääs Jumala ligiolusse kõige pühamas paigas.

Mõned märkmed sellest päevast:
Uurisime 2Ms 25:8-9, mida tähendab püha – Jumalale eraldatud. Jumala reaalsus on suurem kui prohvet Jesaja suudab kirjeldada Js 6:1-5. Inimeste nägemustes Jumalast on läbiv teema pühadus. Pühadus, Jumala täiuslikkus.

Kogudusetelk ei ole inimlik idee, kuidas Jumalale ligineda. See on see paik, kus me saame Jumalaga kohtuda, liikuda tema pühaduse poole. Kogudus ei ole meie lõppeesmärk, vaid koht, kus on Jumala tegelik ligiolu. Telk on tulevaste asjade vari.

Miks kristlased ei järgi enam selliseid rituaale? Ela Jumalaga kooskõlas südames, et see oleks igapäevane elu. Peame taotlema pühadust, et Jumalale lähemale saada. Ainult Jumal on püha.

Foto: Luule Tasso

Diakon Mark Nelson õpetamas.

Õppepäeva tegi huvitavaks töö väikegruppides, kus saime läbi arutada antud teemaga tekkinud küsimused.

Tõdesime, kui hea ja oluline oli see kokkusaamine meie jaoks. Piiblis on öeldud: sest teie olete Jumala lapsed usu läbi Kristuses Jeesuses. (Gl 3-26.) Usk köidab meid ühte ja sulatab ühiseks pereks. Jeesus seob meie elukillu ühe suurema tervikuga. Jeesus ütleb: Mina olen tulnud, et neil oleks elu, ja oleks seda ülirohkesti! (Jh 10:10.)

Oli hea olla osaduses, ühise Jumala perena, et leida teed ja rada elava usu teel.

Ka usklikena vajame pidevat usu värskendamist, et Jumala sõna tuum ja vägi püsiks kirkana. Siis me elame mitte üksnes iseenda, vaid ka ligimeste heaks.

Oleme väga tänulikud kõigile osalejatele!

Suur tänu õpetajatele – Livia ja Mark Nelsonile!

LUULE TASSO,
Viitka kogudus

Foto: Jaan Lodi

Õppepäevalised.

Ele Paju ja Joel Aulis jagamas oma USA-reisi kogemusi.

15.–16. märtsil toimus Pärnus pastorite õppepäev, millest võtsid osa ka ilmikjutlustajad erinevatest kogudustest. Teemadeks olid jutluse seos ülejäänud jumalateenistuse osadega, kuulajate ootused jutlustajale ja mida John Wesley luges eneseharimiseks. Samuti oli võimalus harjutada jutlustamist ja saada tagasisidet oma kolleegidelt. Jutluste esitajad olid valinud ühe John Wesley 52 jutlusest ja esitasid sellest 15minutilise versiooni tänapäevases võtmes, pärast mida järgnes arutelu jutluse esitamise tugevate ja nõrkade külgede kohta. Õppepäevad oli rikastav kogemus kõikidele osalejatele.

Fotod: Robert Tšerenkov

Pastorid ja ilmikjutlustajad õppepäeval.

Räpinas on põnevad ajad

Juba aasta on möödas sellest, kui 25. märtsil 2018 kinnitasime EMK Räpina Koguduse 30. aastapäeval uuele kogudusehoonele nimetahvli. Olime kogudusega pikalt otsinud Jumala tahet ning palvetanud: „Issand, laienda meie maa-ala, aita leida parim lahendus koguduse hoone osas ning varusta meid nii koguduseliikmete kui hoonetega."

Novembris 2017 juhtis Jumal meid hooneni, mille ajalugu on aukartustäratav. Antud hoone on algselt ehitatud pühakojaks, kuid venestamise käigus Räpinasse transporditud ja kasutatud ametihoonena. Meil on eriline eesõigus ja igatsus see hoone ehitada ning taastada pühakojana, kus teenida Jumalat ning kogukonna vajadusi.

Seisame Jumala sõnal ning hoiame oma silme ees sõna Esra raamatust: „*Meie oleme taeva ja maa Jumala sulased ja me ehitame üles selle koja, mis oli ehitatud paljude aastate eest*" (Esra 5:11).

Suve algul kõlas üleskutse „Talgutele!" erinevates metodistidele kättesaadavates listides.

Oleme südamest tänulikud kõigile armsatele, kes oma aega, andeid ja jõudu investeerisid EMK Räpina uue kogudusehoone talgupäevadel. Me saime kõik ülirohkesti õnnistatud, sest koos tegemise võlu, töö raskuse valu, ühiste juhtumiste naljad ja kirg Issanda kuningriigi laiendamise vastu on midagi enamat kui tööpäev Räpinas.

Täname talgulisi:

Urmas Sassian – töödejuhataja
Meeli ja Üllas Tankler
Lauri Tankler
Raivo Nikiforov
Mark Nelson
Ronivaldo Pereira Belo Horizonte, MG, Brasiiliast
Thea ja Kaupo, Johannes Kaspar Kant
Ove Palo
Veljo Toodo
Tony Käsper
Maire ja Ivar Ring
vend Alar Räpinast (eriline mees Jumala südame järgi)
EMK Räpina koguduse aktiiv, lapsed ja noored Phil-Benjamin, Daniel, Tanel Paju.

Meie tegevust on märganud ka kogukond ning nende initsiatiivil organiseeriti EMK Räpina lastekeskuse ruumide valmimiseks rahasid ka riigilt (10 000 €). Me kõik üheskoos ootame suure põnevusega, kuna ükskord see hoone saab avatud. Ootamisega ei jõua kahjuks kaugele, vajame jätkuvalt eestpalveid, Jumala juhtimist, uut energiat talgupäevadele ja rahasid.

Mitmed on juba tundnud huvi järgmise suve tegemiste kohta. Võtke julgelt ühendust ja saage osa Jumala kuningriigi rajamisest Räpinasse.

Südamlike tervitustega pastor Ele Paju perega.

Talgulised Räpinas.

Fotod: Ele ja Tanel Paju

ERR kuvatõmmis

Rahvas Pika Hermanni jalamil.

Eesti Vabariigi 101. aastapäev

24. veebruaril tähistati suure pidulikkusega kodumaa 101. aastapäeva. Nagu ikka, alustati aastapäeva varahommikul, päikesetõusu ajal piduliku lipuheiskamisega kõigepealt Narvas ja kakskümmend minutit hiljem Tallinnas ning teistes linnades. Tallinnas oli Toompeale, Pika Hermanni jalamile kogunenud tuhandeid inimesi. Meestelaulu Seltsi meeskoor koos Politsei ja Piirivalve orkestriga alustas hümniga. Sõna võtsid Riigikogu esimees ja EELK peapiiskop Urmas Viilma. Kõlasid ka Enn Võrgu „Eesti lipp" ja Johannes Aaviku „Hoia Jumal Eestit".

Kell 9 asetati pärgi Vabaduse väljakule võidusamba jalamile. Õnnistussõnad lausus EKN president, EELK piiskop emeeritus Andres Põder.

Kell 10 algas aga aastapäeva jumalateenistus Tallinna Kaarli kirikus. Oikumeenilisel jumalateenistusel osalesid ka vabariigi president, peaminister,

Foto: EELK Kaarli koguduse lehelt Facebookis

Peapiiskop U. Viilma ja president K. Kaljulaid.

ERR kuvatõmmis

Tõrvikurongkäik-

kaitseväe juhid, diplomaatiline korpus ning EKN liikmeskirikute juhid. Jutlustas EELK peapiiskop Urmas Viilmaa.

Kell 12 alanud kaitseväe paraadil võttis sõna kaitseväe juhataja kindral Martin Herem. Kaitseväe paraadi õnnistas peakaplan major Gustav Kutsar.

Õhtul toimus Estonia majas aastapäevale pühendatud kontsert ja pidulik presidendi vastuvõtt peaaegu tuhandele inimesele.

Piduliku päeva lõpetas Tõrvikurongkäik läbi vanalinna umbes 10 000 osavõtjaga. Rahvahulgale esines laulja Tõnis Mägi, kes lõpetas ürituse oma vaimuliku lauluga „Palve".

Läbi kõikide ettevõtmiste oli meeldivaks tõdemuseks asjaolu, et kaasatud olid Eestimaa kirikute vaimulikud ja kõlas ka Jumala sõna – nii kõnedes kui laulus.

Oli kaunis päev.

ANDRES KAPP,
Tallinna kogudus

Foto: erakogu

Perekond Childress.

Külli Tõniste ja Douglas Childress

Milline vaimulik kogemus on teie elu kõige enam mõjutanud?
Külli: Kõige suurem vaimulik kogemus olid jõulud aastal 1988, kui kuulsin esimest korda evangeeliumi. Teine oli see, kui võtsin Jeesuse oma ellu vastu ja sain ristitud 1991. aastal. Aga seejärel kindlasti otsus minna pärast keskkooli piiblikooli. Jumalal on olnud minu jaoks tee, mis on ületanud kõik, mida ma oleksin võinud ise ette kujutada.
Douglas: Minu elus on olnud enam kui üks selline kogemus, aga kõige olulisem on ehk olnud kutse vaimulikku teenistusse. Ma alustasin ülikooliõpinguid eesmärgiga saada juristiks, kuid viimasel kursusel sain Jumalalt kutse teenimistööle. Suhtlesin misjonäride lastega kristliku liikumise *Intervarsity Christian Fellowship* raames ja nende lood inspireerisid mind. Tänu neile mõistsin, et võin teenida ka väljaspool USA piire. Kuna ma ei talu kuuma kliimat, siis palusin: „Issand, ma olen valmis minema igale poole, aga palun ära saada mind kuumadele maadele!" Jumal kuulis mu palvet ja saatis mind Eestisse.

Millised on olnud teie teoloogilised õpingud?
Külli: Õppinud olen kaua ja mitmes koolis. EKNK piiblikoolis, EMK Teoloogilises Seminaris. Magistriõppes Asburys piibliteaduse alal ja seejärel doktorantuuris piibli teoloogia alal. Asburys tundsin ennast nagu kala, kes sattus akvaariumist ookeani. Mu silmaring sai palju laiemaks. Mulle meeldis suhelda rahvusvaheliste tudengitega. Jumala armastus ühendab. Minu parim sõber seminaris oli venelanna. Me ei jaganud ühtegi poliitilist vaadet, aga meie vahel oli tugev sõprusside ja peaaegu fanaatiline huvi Uue Testamendi vastu. Õppisime koos kreeka keelt ning istusime raamatukogus ja tegime koolitöid poole ööni. Pärast oli mul toanaabriks ameeriklane, kellel oli huvi Vana Testamendi ja arheoloogia vastu. Temaga koos käisime Iisraelis arheoloogilistel kaevamistel. Asburys kohtasin ka oma abikaasat Douglast, kellega koos oleme täna Eestis. Nii et teoloogilised õpingud on olnud oluline osa mu elust.

Douglas: Magistrikraadi sain Asbury Teoloogilisest Seminarist (Wilmore, Kentucky). Enne seda oli mul väga vähe formaalseid teadmisi teoloogias, kuigi osalesin ülikoolis aktiivselt kristlikus organisatsioonis *Intervarsity Christian Fellowship* ja läbisin mitmeid koolitusi, näiteks usujagamise alal. Võtsin ka osa piibliõppegrupi tööst ja olin selle juhiks. Enne Eestisse tulekut töötasin USAs üheksa aastat pastorina, mis on olnud omaette koolitus.

Millised Piibli kirjakohad on teile kõige olulisemad?
Külli: Kiri roomlastele 8:16 – Vaimu tunnistusest
Douglas: 3. Moosese raamat 19:2 – pühadusest

Kuidas kulges teie tee tagasi Eestisse?
See sai olla ainult Jumala kutse. Me saime Eestist kirja kutsega tulla seminari päeval, mil olid Douglase ema matused. Tema isa oli surnud väga ootamatult vähem kui kuu aega varem. Lisaks oli Douglas koguduse vahetamise protsessis. Keegi Eestis ei teadnud sellest midagi. Kui see kiri oleks tulnud kuu aega varem või mõni nädal hiljem, siis me ei oleks saanud jaatavalt vastata, aga see tuli just õigel hetkel... Meie otsus sündis sekunditega. Teadmine, et see ei olnud meie valik või kellegi sundus, vaid Jumala ilmselge kutse, on andnud meile jõudu ja muu on olnud sisuliselt vormistamise küsimus.

Mida sooviksite lugejatega jagada oma pere kohta?
Tahaksime tänada Tallinna metodisti koguduse inimesi, kes on meie pere ja eriti meie laste vastu lahked olnud. Lastel ei ole olnud kerge vahetada keelt, leida uusi sõpru jne. Iga kannatlik pühapäevakooli õpetaja ja lahke koguduseliige aitab kaasa sellele, et lapsed tahavad kirikusse tulla. Ükskord meie noorim poeg Kalev vaatas pastorile alt üles otsa ja raporteeris: „I hate school, but I love church." („Ma vihkan lasteaeda, aga ma armastan kirikut.") Ta ütles seda südamest. Tallinna koguduses on palju mitmekeelseid peresid. Meie südamel on olnud pakkuda osadust ingliskeelsetele, sest me teame, et neil on vajadus osaduse järele. Aga me oleme ikkagi osa eesti kogudusest ka.

Kuidas näete oma rolli EMK Teoloogilise Seminari arendamisel?
Douglas: Tahaksin näha EMK Teoloogilist Seminari paigana, kus üliõpilased kasvavad akadeemiliselt, vaimulikult ja ka osaduslikult. Nad peaksid saama teadmisi ja oskusi, mis teevad neist muutusi esile toovad kristlikud juhid seal, kuhu Jumal neid saadab.

Seminar peaks olema paik, kus toimub üliõpilaste isiklik vaimulik kasv ja süveneb osadus Jumalaga. Tahaksin näha ka üliõpilaste lähedasemat suhet üksteise ja õpetajatega.

Püüan õpetada kirikulugu ja viia läbi seminari jumalateenistusi viisil, mis aitab üliõpilastel kasvada nimetatud kolmes valdkonnas.

Külli: Seminaris õpib täna 60 toredat ja tublit tudengit, kes on kogenud oma elus Jumala kutset. Meie roll on luua tingimused nende vaimulikuks kasvuks. Kui tudengid kogunevad palveks hea meelega, kui ma näen neid jagamas Jumala sõna, õppimas teoloogiat ja õpitut rakendamas, siis täidab kool oma eesmärki. Meie teeme töötegijatena oma osa, aga üksi ei tee siin keegi midagi. Kooli areng toimub vaid siis, kui igaüks teeb oma väikese osa. Ma püüan rektorina inimesi kokku tuua, seminari pildil hoida ja leida seminarile rohkem toetajaid, ka Eestist. Tahaksin arendada meie raamatukogu. Kooli peamine eesmärk on õppimine ja me peaksime looma selleks tänapäevased tingimused.

Küsitles TARMO LILLEOJA

TÄHTPÄEVAD

30. jaanuar Kunda Betaania kogudus – 25

14. märts oli Emakeelepäev

Sõnad

Kergelt sõnu ära pilla,
see võib hävitada silla,
mida mööda leidis tee
teineteise mõistmine.

Sõnad ülevad ja suured –
tihti puuduvad neil juured.
Neis on uhket sädelust,
aga vähe armastust.

Milline on sõnaseeme,
mida külvad oma teele?
Õige sõna ütle nüüd,
et see poleks järelhüüd...

MAIRE SIMM,
Tallinna kogudus

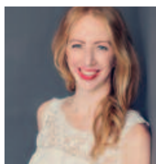
SÜNNIPÄEVAD

Kirikuvalitsus õnnitleb
25. jaanuar Olav Pärnamets 82
4. veebruar Taavi Hollman 50
3. märts Sergei Sutškov 65
23. märts Georg Lanberg 89
8. aprill Toomas Pajusoo 73

Tallinna kogudus õnnitleb
14. veebruar Einike Liders 75
28. märts Uno Külviste 90
29. märts Raivo Kõrgemägi 75
31. märts Tõnu Lepisto 80
1. aprill Elmet Saupõld 80

Kuidas ja miks konfliktid tekivad?

Kuidas ja miks konfliktid tekivad? Kas konfliktid on alati halvad või võib neis olla ka midagi positiivset ja õpetlikku? Kuidas emotsioonid konflikti arengut mõjutavad? Kuidas konflikte lahendada? Kuidas leida tasakaal enda ja teiste vajaduste vahel? Jne.

Konfliktid on paratamatus, sest need tekivad erinevustest huvide, vajaduste, hoiakute, eesmärkide suhtes või nende mittemõistmisel ning kuna inimesed on kõik erinevad, polegi võimalik konflikte vältida. See tähendab, et konfliktid on igapäeva ja iga suhte (ka paarisuhte) loomulik osa. Küll aga see, kuidas me sellele reageerime ja kuidas me konflikti lahendame, on inimese valik ja vastutus. See on oskus, mida saab õppida ja treenida. Piiblis on kirjas Ef 4:26: *Kui vihastute, siis ärge tehke pattu! Ärgu päike loojugu teie vihastumise üle!*

Konflikt iseenesest ei ole halb ega hea – kui tekib erimeelsus, siis ei arene sellest alati tuline vaidlus või tüli. Kui situatsioonis tõuseb ärevus, tulevad ilmsiks emotsioonid ja tunded, millega me ei saa hakkama. Konflikt võib olla destruktiivne (lammutav), kui konflikt toob esile emotsioonid ning tegeldakse vastasseisu endaga, vältides konflikti sisulist lahendamist. Ja konflikt võib olla konstruktiivne (ülesehitav), kui vastuolu lahenda-

Foto: Pixabay

takse loominguliselt, püütakse leida lahendusi, mis on kõigile kasulikud, arvestatakse kõigi osaliste vajaduste ja tunnetega.

Ma vaataksin konflikti kui võimalust positiivseks muutuseks või arenguks. Erimeelsuse lahendamine puhastab õhku, õpetab ütlema ei, aitab sügavamalt tundma õppida iseennast ja teist ning lähendab suhet. Konfliktidega toimetulek on oskus analüüsida ning hinnata konflikti ja valida sobiv lahendusstrateegia.

Parim võimalus konfliktidega toime tulla, on neid ennetada. Selleks tuleks tegeleda probleemidega juba eos, et need ei areneks konfliktiks. See oleks ju ideaalne!

Kui oled mingis endale olulises asjas kaaslasega eri meelt ja jätad selle ütlemata, jääb erimeelsus pealispinna alla siiski alles. Erimeelsuse pühkimine „vaiba alla“ ei tee seda olematuks – see tuleb varem või hiljem nähtavale. Ütle seda, mida öelda tahad – mitte seda, mida arvad, et teine tahab kuulda. Avatus ja ausus on olulised ka ebamugavate teemade puhul, igal ühel on õigus hoolitseda talle oluliste asjade eest ja samal ajal kohustus austada teisele olulisi asju.

Lootus jääb alati! Konfliktide lahendamist saab õppida ja selles saab areneda. Julge oma tunnetest rääkida; õpi tundma, mis asjad, olukorrad, tunded on sulle hellad ja keerulised ning räägi neist ka teisele. Pea meeles, et mõlemal on tüliolukorras õigus võtta hingamispaus ja järelemõtlemise aeg. Andestus, aktsepteerimine ja huumor on lepituse saavutamisel olulised.

Kui õpid ennast tundma ja austad oma vajadusi, oled võimeline seda head tegema ka teisele. Piibel ütleb Mt 22:39: *Armasta oma ligimest nagu iseennast!*

MIRJAM TINNO,
EELK Perekeskuse perenõustaja
ja koolitaja Haapsalus,
EMK Tallinna kogudus
(Refereeritud ajalehest „Lääne Elu“,
avaldatud ajalehe nõusolekul.)

SOOME-UGRI MISJON ON TAGASI!

Viimasel paaril aastal on meie soome-ugri misjonitöö väga vaikne olnud. Põhjuseks nii Venemaa seadusemuudatused kui ka muudatused meie oma meeskonnas. Aga tänu Jumalale, uksed on jälle avanemas!

20 inimest meie hõimurahvastest – handid, neenetsid, komid ja saamid tulevad Tallinna metodisti kirikusse 15.–18. aprillini, et õppida piibli ja misjonit. Ülestõusmispühadeks reisivad nad Saaremaale, et olla nädal ka Kuressaares. Hoia silmad lahti – kui näed inimesi värvilistes rahvariietes, siis kasuta võimalust, et nendega tutvuda!

Suvi pakub ka eestlastele võimalusi – külastada meie hõimurahvaid misjonirühmade koosseisus, koostöös Eesti Evangeelse Alliansi misjonitoimkonnaga. Kui Jumal kutsub sind näiteks Komimaale, võta kontakt EEA misjonitoimkonna juht Kaire Lotamõisaga (kairetoom@hotmail.com) või EMK misjonijuhi Anneli Tombakuga (anneli.tombak@gmail.com).

MARK NELSON,
Tallinna kogudus

Foto: Mark Nelson

Eelmise soome-ugri piiblikooli lõpetamine 2015.

Leida lugu

Kohtasin juhuslikult ühel päeval Tartus Toomel oma endist kursusekaaslast, kellelt sain teada, et mu hea sõbratar ja õpingukaaslane Leida on raskesti haige. Ennegi nõrkade kopsudega, oli ta oma surma piiril heitlevale internaadi toakaaslasele loovutanud viissada kuupsentimeetrit verd tema elu päästmiseks. Pärast seda Leida enda tervis äkiliselt halvenes, ta lamavat Tartu Invaliidide Sanatooriumis väga raskes seisundis.

Läksime koos abikaasa Gustaviga teda külastama. Kui rääkisime talle Jumala armust, selgitas ta, et tunneb sügavat häbi Jumala ees ega suuda seetõttu Tema poole pöörduda. „Kui mul oli tervis ja tulevik, elu täis lootusi, (*ta oli tõusev täht spordis kõrgushüppe alal ning õppis paralleelselt arstiteadust ja kehakultuuri – A. Henno*), ei vajanud ma Jumalat, aga nüüd, kui minuga on kõik otsas, peaksin Temalt armu paluma – ei, mul on häbi seda teha!"

Püüdsime teda küll veenda, et Jumal andestab ja armastab teda just sellisena nagu ta on, aga ta jäi kõhklevaks. Nõustus siiski sellega, et viime tema eest palvesoovi kogudusse.

Hiljem külastasin teda veel paaril korral. Ükskord oli ta ainsana palatis. Väljas oli puhkev kevad, laual vaasis hiirekõrvus kaseoksad. Leida pööras silmad akna poole ja õhkas jõuetu häälega: „Kevad... kevad!" Siis hüüdis kogu oma jõudu kokku võttes: „Ma ei taha surra!" Seda oli ülimalt traagiline kõrvalt näha.

Eelnevast novembrist alates olin tööl laborandina Tartu Ülikooli kunstiajaloo kateedri juures. Pärast suve Peedul oli meie elus toimunud mõningaid muudatusi, kodune õhkkond oli rahutu, polnud võimalust segamatuks palveks. Sellepärast hakkasin igal hommikul varem tööle minema, et enne kateedrijuhataja tulekut vaikselt Leida pärast palvetada. Koorem tema hinge pärast muutus väga suureks.

Leidat jälle kord külastades märkasin, et surm oli juba vajutanud oma pitseri nii tema näole kui ihule. Ta oli äärmiselt kõhn, ainult paled õhetasid palavikus. Ta rääkis: „Mäletan selgesti, kui istusime loengul ja professor tõmbas tahvlil diagnoosile *pneumonia cruposa* kolm punast joont alla, üteldes: „Pidage meeles, see lõpeb alati surmaga, sellest ei ole pääsemist!" – Jah, ja siin ta on, see „õitsev tiisikus"." Leida jätkas: „Ma ju tean seda, aga nad ütlevad mulle siin haiglas ikka: „Pead sööma, siis paraned, muidu sured!" – Oh, kuidas ma tahaksin elada! Sõbrad toovad mulle häid sööke, aga kui need oleks olnud mu kosutuseks enne haigust, oleksin ma praegu terve. Siis aga pidin nälgima, õppima ja jälle nälgima..."

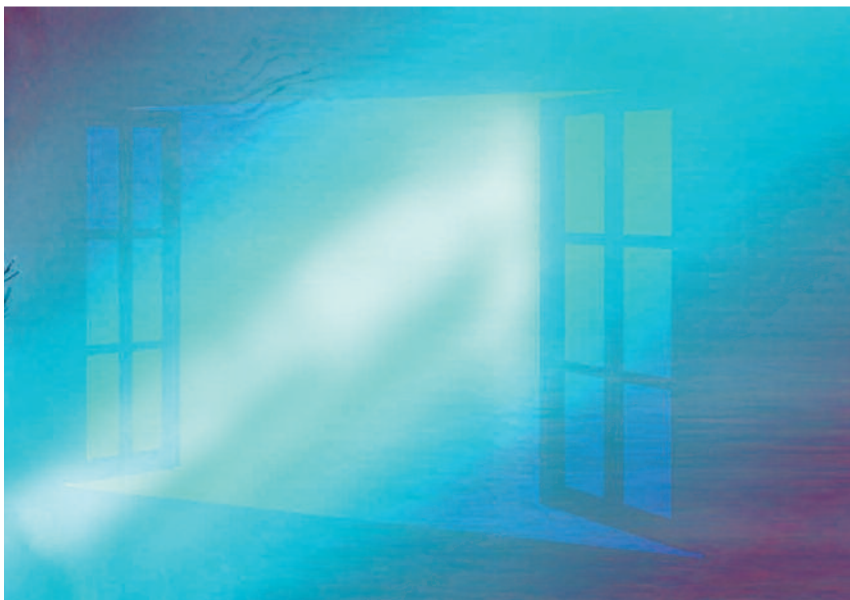
Me vaikisime. Mulle oli selge, et pean väljendama talle kogu päästva tõe, mida ta sisimas isegi teadis. Ma rääkisin. Seda oli nii raske teha, sest ta elutahe hoidis ilmsesti kinni arstide ja sõprade valedest, lohutavatest sõnadest. Ütlesin nii kaastundlikult kui suutsin: „Leida, arvesta sellega, et sa sured pea, aga Jumal on andnud sulle lisaaega vahekorra korraldamiseks Temaga. Kasuta seda hinnalist aega, mis praegu veel on su käes, võta Jeesus vastu oma Päästjaks. Väljaspool Teda on igavene hukatus."

Haigele kooliõele ei meeldinud see teema, ehkki ta polnud ateist. Kurvalt ja surve all soovisime teineteisele parimat ning ma lahkusin.

Rõõmusõnum

Leidast ei teadnud ma juba hulk aega midagi muud, kui et ta oli viidud Tartust sanitaarlennukil koju Tallinnasse ema juurde – surma ootama.

Kord Tallinnas viibides tundsin taas suurt muret südames Leida hinge pärast ja vajadust teda külastada, aga et tundsin end olevat liiga tühjana tõsisema palvevõitluse jaoks, mõistsin oma mineku mõttetust. Sellise ängiga pealinna tänavail kõndides, saatis Jumal otse mu teele kohaliku koguduse õe, kes oli tõsine Issanda teenija. Rääkisin talle südamelt ära kogu loo, andsin

Leida aadressi ning palusin teda tungivalt minu kooliaegset sõbratari külastada. Lootus, et õde seda kindlasti ka teeb, võttis suure koorma mu õlgadelt. Olin tänulik ja usaldasin asja Jumala kätte.

Ühel suveööl, kui magasime perega oma kodus, nägin ootamatult seletamatut nägemuspilti. Ma polnud päris ärkvel, nägin kõike nii, nagu see hetkel oli – tuba pime, lapsed oma voodites magamas – ja äkki lahvatas meie teise korruse akna taga ülihele valgus ning selles valguses astus Leida tuulekohina saatel ülirõõmsana läbi suletud akna takistamatult meie tuppa. Esimese ehmatusega haaras mind hirm üleloomuliku nähtuse ees ja ma äratasin abikaasa enda kõrval. Niipea kui tema ärkas, kadus kogu nägemus ja kõik oli endiselt nii tavaline.

Imeliku nägemuse mõistatus selgus siis, kui tallinlannast õde käis Tartus ja jättis mulle teate, et Leida on surnud, aga sai mõni päev enne seda – tema külastuse ajal – säravalt päästetud! Kui see sõnum minuni jõudis, oli mul äkki kõik selge. Tema surma aeg langes kokku minule näidatud valguse nägemusega. Ilmselt oli ta tahtnud mulle teada anda rõõmusõnumi oma päästmisest. Aga ma polnud siis seda mõistnud.

Meenus, et paar päeva pärast aulist nägemust olin ühel ööl näinud eriliselt selges unenäos, et kohtasin Leidat tänaval. Sadas valget, imepuhast, õrna lund. Leida lausa lõkendas rõõmust, haaras mu ümbert kinni ja keerutas. Ma küsisin: „Kas sa oled terve?“ – „Jah, täiesti terve,“ oli tema vastus.

Nähtavasti tahtis Jumal tol korral uuesti mulle rõõmusõnumit edastada, et ma kindlalt teaksin. Olin kõigest südamest tänulik Jumalale, et Ta oli Leida päästmiseks kasutanud kallist Oleviste õde.

AINO HENNO,
Tallinna kogudus

MÄLESTUSPÄEVAD

12. veebruar	Aleksander Kuum, EMK superintendent – 130. sünniaastapäev (järeltulijad andsid välja tema luuleraamatu kordustrüki!)
15. veebruar	Hugo Lepnurm, 20 a surmast
9. märts	1944 Tallinna suurpommitamine – 75

Foto: erakogu

Veerenni palvela pärast 9. märtsi 1944 pommitamist

19. märts	George Albert Simons, EMK esimene superintendent – 145. sünniaastapäev
25. märts	1949 eestlaste II suurküüditamine, küüditamisohvrite mälestuspäev

Foto: Andres Kapp

Märtsiküüditamise 70. aastapäeval kommunismiohvrite memoriaalil.
25. märtsil toimus Maarjamäel Eesti kommunismiohvrite memoriaalil mälestustseremoonia ja pärgade asetamine. Tseremoonia käigus avati ka 200 ohvrile pühendatud uued nimetahvlid ja mälestusplaat teadmata kadunud ohvritele. Kella 12.00–21.00 kõlas memoriaali mälestuskoridoris Arvo Pärdi „Spiegel im Spiegel“. KT

Noortetöö EMKs

Kas noored on meie kiriku tulevik? EI – noored ei ole ainult meie tulevik, nad on siin ja praegu! Oleme kiriklikel üritustel ikka kohanud ja näinud ka mõnd noort, kes meie südame põksuma ja silma särama paneb. Teame ka kogudusi, kus tänu Jumalale noortetöö pühendunud juhtide ning julgustava pastori abil uut põlvkonda kasvatab. Toimuvad regulaarsed, järjest populaarsust juurde saavad EMK noortelaagrid kevadel ja sügisel ning piiblilugemise laager suvel. Selle töö taga on hetkel vaid kaks tõeliselt pühendunud ning innukat entusiasti – Grete Lepa ja Karl Martin Ventsel.

Meenub kirikuvalitsuse koosolek, kus heitsime pilgu noortetoimkonnale ja noortetööle üldisemalt. Robert Tšerenkov kirikujuhina jagas meiega oma visiooni ja nägemust jätkusuutlikust kirikust, kus noored peaksid olema kasvav põlvkond tugevaid metodiste, kes põlevad Kristusele ning jagavad Sõna tões ja väes. Seejärel peale lühikest aruannet noortetoimkonnas toimuva kohta esitati meile küsimus: „Kelle süda valutab meie kiriku noorte pärast?!" Sealt see algaski! Meie: mina, Urmas Sassian, Marjana Luist (õpingute tõttu sel aastal kahjuks eemal) ja Robert olime valmis investeerima enam oma palveid, aega, andeid ja oskusi meie kiriku noortetöö arendamisse.

Koostöös Grete Lepa ja Karl Martin Ventseliga toimus 15. detsembril Tallinnas „Metonoorte ajurünnak", kust võttis osa 10 noort ja mitmed pastorid/töötegijad, kes on valmis investeerima ja panustama enamat kui me tegelikult neilt ootaksime. Muusikaga teenisid meid Tallinna vene koguduse noored, saime osa kogudustes toimuvast, noortetöö väljakutsetest ja õnnistustest ning unistasime üheskoos. Päev lõppes ülesõhutava ja julgustava sõnumiga (Km 6:1-6), et Jumal näeb meis palju rohkem kui meie iseendis, sest Ta ei vaata meie puudustele, vaid näeb võite ja potentsiaali (Gideoni lugu).

Istusin seal ja kuulasin: meie kiriku noori, neid julgustavat kirikujuhti, armastuses motiveerivaid KV liikmeid ja Gretet noortejuhina ning tõdesin, kui eriline on olla selles põnevas hetkes ja ajas ning näha Jumala elavat tööd just siin ja praegu. Haarasime kinni ühe noore väljaöeldud igatsusest – meil võiks olla ju üle-eestilised noortekad, kus saame kokku!

Noorte igatsus, meeskonna planeerimine ning juba 26. jaanuaril 2019. a toimus EMK Pärnu Agape koguduses esimene metonoorte üle-eestiline noortekas. Keskseks teemaks oli Jumala armastuse praktiline jagamine meid ümbritsevate noorte ellu. Kuidas? Kuulsime tunnistusi, arutasime üheskoos ning võtsime vastu väljakutse – sõbrapäeval jagan Jumala armastust läbi praktilise teenimise.

See ei ole ilus lõpp, vaid põnev algus! Juba 1. ja 2. märtsil kohtus paarkümmend noort EMK noortejuhtide koolitusel Tallinnas, kus Robert pani meid mõtlema teemadel „Miks on noortetöö üldse koguduses tähtis?", „Mis on noortetöö koostisosad?", „Milline on suhtumine noortetöösse?" ning „Kuidas alustada?" Üheskoos tajuti EMK noortetöö reaalsust, pingutusi, väljakutseid ja võimalusi. Kas sa tead, et noortetöö koguduses tagab põlvkondade järjepidevuse – noored on vastuvõtlikumad Jumala kutsele, toovad uut värskust, omavad vaba aega ning on tulevaste juhtide kasvuala. Ja mida me veel ootame?!? Minu küsimus on täna, kas omada säilitamise mentaliteeti

Foto: Robert Tšerenkov

EMK noorte aktiiv.

noortetöös, või arendada strateegilist noortetööd Jumala riigi laiendamiseks EMKs. Jumal on tegemas kallihinnalist tööd meie kirikus, kus uus põlvkond südames põlevaid noori on ammutamas teadmisi, hüüdmas Issanda nime, astumas julgeid evangeelseid samme. Meil perega on suur eesõigus olla osa sellest ning kogeda metodistlikku tuld. See on veel õrn, kuid meie oma palvete ja julgustusega saame selle järjest tugevamaks ja suuremaks leegiks muuta.

Need noored on mõistnud, et üheskoos oleme tugevamad ja võidame selle maa Kristusele. Kokku saadakse juba märtsi lõpus Tartus üle-eestilisel noortekal, aprillis täitub noorte suur unistus – kevadlaager jne. Kuulame meid ümbritsevaid noori, julgustame neid, oleme valmis tegema enamat kui meie mugavustsoon lubab ning kanname oma kiriku noortetööd palves. Noored on meie olevik siin ja praegu!

ELE PAJU,
Kirikuvalitsuse liige

Fotod: Urmas Sassian

Noortejuhtide koolitusel.

Metonoorte kevadlaager

25.-28. aprill 2019

Nuutsaku Puhkekeskus

"Ja ma näitan teile veel ülevama tee."
1Kr 13:1

METO NOORED

Lisainfo varsti tulekul

Ole kärme ja rega end ning oma sõpru, et saaksite kindlasti laagris osaleda! Soodusregi kuni 18. aprillini! https://metonoored.wordpress.com/…/03/23/kevadlaager-armas…/

Palvetekstide lugejad, vasakult kolmas Pille Mägila (EMK).

Ülemaailmne palvepäev

1. märtsil 2019 peeti üle terve maailma oikumeeniliste jumalateenistustega Ülemaailmset palvepäeva (World Day of Prayer, www.worlddayofprayer.net), ja seda ühesuguse liturgia alusel.

Sellel reedesel päeval pöörduti Jumala poole Sloveenia naiste loodud palvetekstidega teemal „Tulge – kõik on valmis“. Tallinna palvepäeva oikumeeniline jumalateenistus toimus Viimsi Vabakoguduses. See oli esimene kord, kui see armas kogudus avas meile oma uksed. Lisaks südamlikule vastuvõtule saime osa ka kaunist päikeseloojangust sillerdava mere kohal. Saime palju uut teada Kesk-Euroopa lõunaosas, Aadria mere kirderannikul asuva Sloveenia imekaunist loodusest oma roheliste metsade, kõrgmägede ja müstiliste karstikoobastega. Sloveenia, mis kuulub väikseimate ja noorimate riikide sekka Euroopas, saavutas oma iseseisvuse 1991. a.

Erinevate kirikute naiste poolt loetud palvetekstid tõid esile mured ning rõõmud selle maa ja rahva pärast. Muusikaga teenis 50-liikmeline Tallinna oikumeeniline naiskoor, klaverisaatjaks Urve Pihlak.

Vaimulikku sõnumit jagas Viimsi Vabakoguduse pastor Kristjan Kalamägi, aluseks pühakirja tekst Luuka 14:15-24: Majaisanda suur pidusöök, kuhu oli palju kutsutuid: „Tulge, sest kõik on juba valmis!“ Kuuldud vabandused, äraütlemised olid nii inimlikud ja lõpuks sõnum sulasele: Mine välja teedele ja aedade äärde ja keelita rahvast sisse astuma, et minu koda saaks täis! Laud on kaetud – tulge kõik! Jumalakoja uks on avatud.

Pärast kuuldud jumalasõna toimus väga aktiivne arutelu oma naabriga, kahe küsimuse põhjal:

Kas oskad ette kujutada, mida võis tunda kutsuja, kui kõik kutsutud väitsid, et neil on pakilisemaid või tähtsamaid asju teha kui pidusöögist osavõtt?

Kas oled kunagi ise küllakutse tagasi lükanud? Kuidas sa ennast tundsid?

Allakirjutanul oli eesõigus mikrofoniga küsitleda inimesi ja nende arvamusi.

Enamik inimlikke emotsioone ja reageeringuid tuli esile, samas teise küsimuse puhul kerkisid üles sellised sõnad nagu süütunne, mälestus kogu eluks, kahetsus selle üle, mida muuta ei saa…

Jumalateenistuse lõppedes sai kaasa elatud naiste paljudele tänupalvetele, mida ilmestas kaunis viiulimuusika.

„Jumal, Sina oled see, kes meid kutsub. Sina tood meid ühise laua äärde ja juhatad meid teele, mis viib elu ja lootuse suunas. Me igaüks oleme Sinu silmis olulised.“

Pärast jumalateenistust oli ühine osadus koguduse kohvikus.

Maailma palvepäeva traditsioon on üsna pikk, alguse on see saanud 1870. aastal USAs.

Märtsikuu esimesel reedel peetava Maailma palvepäeva (varasemalt tuntud kui naiste palvepäev) muudab eriliseks see, et 24 tunni jooksul peetakse ühesuguste palvetekstide alusel jumalateenistusi ligi 170 riigis ja piirkonnas.

Eestis on palvepäeva tähistatud alates 1995. aastast. Eestikeelsete palvetekstide tõlkijaks oli Meeli Tankler. Maailma palvepäeva oikumeeniline jumalateenistus toimus ka Pärnus.

Tallinna palvepäeva üks korraldajatest,

PILLE MÄGILA,
EMK Naiste Ühenduse esinaine

Fotod: Kristjan Kalamägi

EKBL Viimsi vabakoguduses.

Lastetöö kirikus – miks?

Eesti Metodisti Kirik on küllaltki väike kirik maailma mastaabis, aga osa ühest väga suurest Jumala perekonnast siin maa peal. Nii nagu peres on suured ja väikesed, noored ja vanad, lapsed ja täiskasvanud, nii ka meil. Et üks pere hästi toimiks, on igal ühel oma väga oluline roll ja koht.

EMK lastetöö toimkond on 5.-6. aprillil 2019 korraldamas taas üle-eestilist koolituspäeva Tartus, Püha Luuka koguduses. Meie igatsus on kokku saada kõigi õpetajate ja abilistega, kes panustavad meie koguduste lastetöös või kellel on eriliselt südames just lapsed meie kogudustes. Laupäeval keskendume konkreetsele õppimisele teemadel „Metodism ja lapsed“, „Segarühmad“ ja „Teeme suvekooli!“, aga reede õhtul on aeg rääkida oma muredest ja rõõmudest, arutleda konkreetsete olukordade üle oma meeskonnas, olla olemas üksteise jaoks, kui oled väsinud või vajad inspiratsiooni. Lastetöö on oluline valdkond kirikus, mis paneb aluse lapse (inimese) teekonnale koos Jumalaga vahel juba väga noores eas, ja sel ajal külvatud seemned on väga hea idanevusega.

Kuulsin hiljuti kaht lugu, mis panid mind nägema meie tööd laste ja noortega palju laiemas perspektiivis. Oleme harjunud mõtteviisiga, et lastetöö on tund-kaks, mille laps veedab kord nädalas kirikus piiblilugu õppides. Aga kui küsisin oma kunagiselt usinalt pühapäevakooli lapselt, mida ta mäletab oma pühapäevakooli tundidest, oli vastus: mitte eriti palju faktiteadmisi, aga

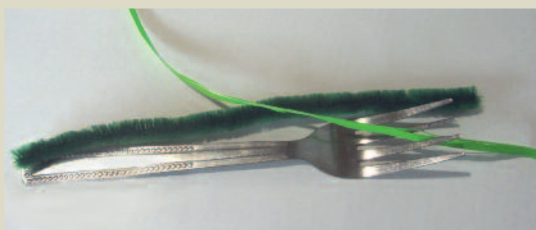

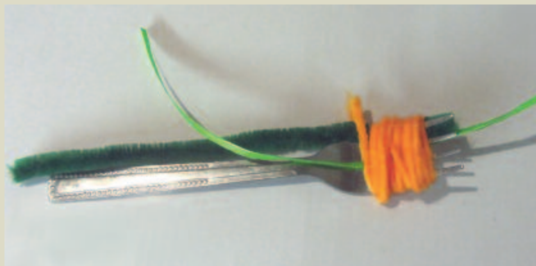
head emotsiooni. Mis on olulisem? Kas see, et Jaakobil oli kaksteist poega või see, et kirikus on inimesed, kes armastavad Jumalat ja lapsi; et kirik on hea koht, kuhu võib alati tulla; et usk Jumalasse kannab läbi raskuste ning koos Jumalaga võime elada õnnelikku elu?

Teine lugu rääkis noorest kristlasest, kes vahetult pärast usklikuks saamist oli läinud võõrasse linna õppima ja leidnud eest armastava koguduse, kus teda märgati. Väikesed heateod, sõbralik hoolivus ja ka lihtsalt see, et keegi tundis huvi, andsid noorele kristlasele pildi Jumala perekonnast, aitasid usus kasvada. Kas meie märkame väikeseid ja suuri lapsi oma kirikus? Kas meil jätkub tahet olla neile vaimulikeks isadeks-emadeks, vanaemadeks-vanaisadeks? Võib-olla just sinu julgustav sõna on see, mida Issand tahab kasutada?

Nii et väärtustagem oma koguduses õpetajaid, kes pühendavad aega lastele tunde ette valmistades ja läbi viies, aga olgem ka avatud, kui meid appi kutsutakse või kui Jumal mõne pere eriliselt meie südamele paneb. Metodisti kirikus ei oodata, kuni laps jõuab teatud kindla vanuseni, et alles siis talle Jumala tõdesid selgitada – laps on väike inimene, kellel Jumalaga oma rada käia. Taevaisa tundmiseks ei pea olema eelnevat suurt tarkust, piisab avatud südamest, mis on igal lapsel täitsa olemas.

KÜLLI KUUSEMAA,
EMK lastetöö toimkond

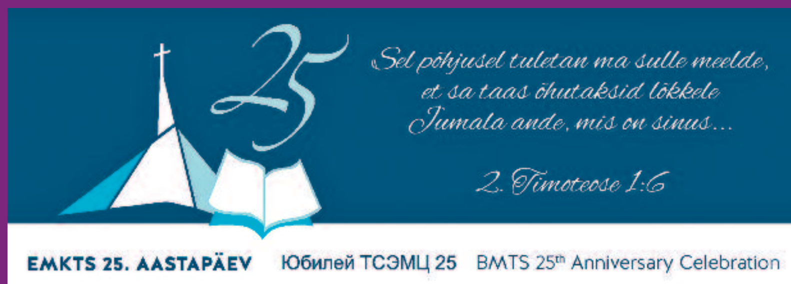

Lõngalilled pühadekaunistuseks!

Saabumas on Ülestõusmispühad. Kevadist lilleilu saab ise pühadelauale juurde teha ja teisi sellega üllatada!

Selleks vajad kollast lõnga ja kahvlit. Pane varreks sobiv karvatraat või grilltikk kahvli kõrvale, sidumiseks sobiv niit või nöör läbi kahvliharu ja keri kollast lõnga kahvlile. Seo niidile sõlm peale ja kinnita varre külge, lõika õielehed lahti. Eriti ilusaks läheb õis, kui harutad lõnga kiud eraldi lahti. Tee mitu tükki ja pane „lilled“ vaasi või potti „kasvama“.

EMK Teoloogiline Seminar 25

Kõik on oodatud **24. mail 2019**
Eesti Metodisti Kiriku Teoloogilise Seminari
pidulikule 25. sünnipäeva-konverentsile

KAVA

24. MAI 2019
10:00 Kohtumine Adventkirikus, Mere pst 3; ajalooline ülevaade seminari sünnist ja meenutusi õppetööst seminari alguses

11:15/30/45 Külaskäik Toomkooli – Apteegi tn 3, seminari endisesse majja (ekskursioon eraldi eesti, vene, inglise keeles)

Sünnipäeva kokkutuleku programm jätkub Narva mnt 51

13:00 Registreerimine ja lõuna
Fuajees kogu pärastlõunal üleval meenete laud ja heategevuslik oksjon

14:00 Juhtimisteemaline seminar „Õhuta lõkkele"
Wes Griffiniga. Vilistlaspaneel – seminarist võrsunud juhid jagavad oma kogemusi

15:45-16:00 Kohvipaus (vilistlastele auditooriumis 103, kõikidele teistele 207, kus ka programm jätkub eraldi gruppides)

16:00-16:45
Vilistlaste organisatsiooni – hoolekogu loomine (auditoorium 103, tõlge, kohvi)
Arendusprojektide tutvustamine (ruum 207, kohvi, tõlge)

17:00 Kõik koos, eriüritus raamatukogus

17:30 25. aastapäeva ülistusteenistus ja tervitussõnumid

18:30 Pidulik vastuvõtt

Sünnipäevakonverents on kõikidele EMKTS vilistlastele tasuta.
Teistele külalistele on registreerimistasu 20 EUR, mis sisaldab kogu päeva üritusi ja toitlustust.
Et saaksime arvestada külaliste hulgaga, registreerige palun oma osalemine hiljemalt 14. maiks.
Registreerimislink avaneb mai alguses kodulehel.
Registreeruda võib ka telefoni teel: 668 8467
E-posti teel **seminar@emkts.ee**

Lillede asemel palume teha annetuse EMKTS arengufondi (saaja: Eesti Metodisti Kirik EE752200221070962737, selgitus: „Annetus EMKTS arengufondi")

Telli ajakiri Koduteel!

EMK häälekandja, ajakiri KODUTEEL aastatellimus (4 numbrit) maksab 2019. aastaks 15 eurot ja üksiknumber 5 eurot.

Tellimuse saab vormistada:

- *lähimas **postkontoris;***
- ***kirjakandja** vahendusel;*
- ***OMNIVA veebilehel** omniva.ee, ajakirjandus -> telli ajakirjandust -> väljaande otsingusse - kirjuta "Koduteel" .*

*Tellimisindeks **78228***

PÄEVASÕNA AASTA-TELLIMUS (6 NUMBRIT) MAKSAB 2019. AASTAKS 10 EUROT.

*Tellimuse saab vormistada kas lähimas **postkontoris**,*
***kirjakandja** vahendusel,*
***OMNIVA veebilehel** või **toimetuse kaudu pangaülekandega** tasudes.*

Tellimisindeks 01706

Eesti Metodisti Kiriku arveldusarve:
SEB Pank, EE641010052004731009,
märksõna PÄEVASÕNA.
*Tellimuse eest **pangaülekandega makstes** palume kindlasti **saata oma aadress** kas kirjalikult toimetuse aadressile:*
Päevasõna, Narva mnt 51, Tallinn 10152
või e-posti aadressile:
paevasona@metodistikirik.ee

ISSN 1406-2291